

แบบขอส่งเอกสารการเผยแพร่บทความวิจัย เพื่อใช้สำหรับการเสนอขอจบการศึกษา
ระดับบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ชื่อ - นามสกุล (นาย/นาง/นางสาว) สมนึก น้าเพชร รหัสประจำตัว 58B53330106
นักศึกษา หลักสูตรมหาบัณฑิต หลักสูตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์
ศึกษาที่ มหาวิทยาลัย ศูนย์.....
เป็นนักศึกษา ภาคปกติ ภาคพิเศษ เข้าศึกษาภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2558
ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ บ้านเลขที่ 83 หมู่ 12 ตำบล วังมะลิ อำเภอ โพธิ์ทอง จังหวัด อ่างทอง
รหัสไปรษณีย์ 14120 โทรศัพท์ แฟกซ์ อีเมล
หมายเลขโทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้ 0841048550

มีความประสงค์ขอเสนอส่ง บทความวิทยานิพนธ์ บทความการค้นคว้าอิสระ ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่

ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการ

ชื่อเรื่องบทความ.....

ภาษาอังกฤษ

ชื่อวารสาร..... ระดับนานาชาติ ระดับชาติ

อยู่ในฐานข้อมูล TCI Scopus ISI อื่นๆ โปรดระบุ.....

เป็นวารสารของประเทศ.....ปีที่.....ฉบับที่.....หน้าที่.....

นำเสนอในที่ประชุมทางวิชาการที่มีรายงานการประชุมฉบับสมบูรณ์ (Proceedings) (เป็นรวมเล่มบทความฉบับเต็มไม่ใช่บทคัดย่อ)

ชื่อเรื่องบทความ การบริหารจัดการเก็บขยะชุมชนและผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง

ภาษาอังกฤษ Garbage Collection Management of Mahachulalongkornrajavidyalaya University in Wangnoi District of Phre Nakhon Si Ayutthaya province

ชื่องานประชุมทางวิชาการ นวัตกรรมจัดการขยะชุมชนและผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองโพธิ์ทอง

วัน/เดือน/ปี ที่จัดประชุม 7 พฤษภาคม 2564 หน่วยงานที่จัดประชุม วิทยาลัยการจัดการการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

สถานที่ประชุม มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ประเทศ ไทย

เป็นการประชุมทางวิชาการ ระดับนานาชาติ ระดับชาติ อื่นๆ

การนำเสนอ แบบบรรยาย (Oral Presentation) แบบโปสเตอร์ (Poster Presentation)

การเผยแพร่ในรูปแบบอื่นๆ.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ได้ดำเนินการตามข้อความข้างต้นแล้ว และได้แนบหลักฐานการเผยแพร่ที่ได้รับการตรวจสอบความถูกต้องมาด้วยแล้ว

ลงชื่อ..... สมนึก น้าเพชร
(นายสมนึก น้าเพชร)
นักศึกษา
วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

คำรับรอง

ขอรับรองว่า (นาย/นาง/นางสาว)..... ธิดา.....
 ได้เผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ ตามรายละเอียดที่ระบุข้างต้นเรียบร้อยแล้ว และได้ตรวจสอบความถูกต้องเรียบร้อยแล้ว
 เห็นสมควรเสนอขอส่งเอกสารการเผยแพร่บทความวิจัยได้

ลงชื่อ..... <u>[Signature]</u> (..... <u>ผศ.ดร.สุพจน์ ทรวายแก้ว</u>) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....	ลงชื่อ..... <u>[Signature]</u> (..... <u>อ.ดร.พทพ ทัศบริรักษ์</u>) ประธานคณะกรรมการประจำหลักสูตร วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....
---	---

ให้นักศึกษาแนบเอกสารตามประเภทการเผยแพร่บทความวิจัยให้ครบถ้วน แล้วนำเอกสารส่งที่บัณฑิตวิทยาลัย

ประเภทตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการ

สิ่งที่แนบมาด้วย

- แบบเสนอขอรับการส่งเอกสารการตีพิมพ์ (มรว.บ. 11)
- แบบตอบรับการลงวารสาร (ตัวจริง) (พร้อมสำเนา 2 ชุด)
- สำเนาปกใน - ปกนอกวารสาร (พร้อมสำเนา 2 ชุด)
- สำเนาหน้าสารบัญ (พร้อมสำเนา 2 ชุด)
- บทความฉบับสมบูรณ์ (พร้อมสำเนา 2 ชุด)
- เล่มวารสารฉบับจริง

☐	ครบ
☐	ไม่ครบ

ประเภทนำเสนอผลงานในที่ประชุมวิชาการ

สิ่งที่แนบมาด้วย

- แบบเสนอขอรับการส่งเอกสารการตีพิมพ์ (มรว.บ.11)
- แบบตอบรับการนำเสนอผลงาน (ตัวจริง) (พร้อมสำเนา 2 ชุด)
- สำเนาปกใน - ปกนอก (พร้อมสำเนา 2 ชุด)
- สำเนาหน้าสารบัญ (พร้อมสำเนา 2 ชุด)
- บทความฉบับสมบูรณ์ (พร้อมสำเนา 2 ชุด)
- ใบประกาศนียบัตรหรือเอกสารที่แสดงถึงการนำเสนอผลงาน (พร้อมสำเนา 2 ชุด)
- เล่มเสนอผลงานที่ได้นำเสนอ (Proceedings) CD

☒	ครบ
☐	ไม่ครบ

ตรวจสอบเอกสาร..... นางประยูรวิภากร วัฒนชาติ ครีวีก 6 ภาควิชาคณิตศาสตร์ มคอ. วิชาคณิตศาสตร์ ๗ พ.ศ. ๒๕๖๔
ผศ.ป.โก ๖ ๒๖๐.

ลงชื่อ..... [Signature] ผู้ตรวจสอบ วันที่..... ๘ เดือน..... ก.ค. ๒๕๖๔..... พ.ศ.....
 (..... นางสาวธิดา โยธากุล.....)

ลงชื่อ..... [Signature]
 (..... ผศ.ดร.ดนุชา สลิวงค์.....)
 (รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย)
 วันที่..... ๘ เดือน..... ก.ค...... พ.ศ..... ๖๔

ลงชื่อ..... [Signature]
 (..... รศ.ดร.กัณฑ์ฤทัย คลังพหล.....)
 (คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย)
 วันที่..... เดือน..... ๘ ก.ค. ๒๕๖๔..... พ.ศ.....

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๓/๕ก

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
เลขที่ ๑ หมู่ ๒๐ ต.คลองหนึ่ง
อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๒๗ เมษายน ๒๕๖๔

เรื่อง ตอบรับบทความ

เรียน คุณสมคิด น้ำเพชร และคุณสุพจน์ ทรายแก้ว

ตามที่ท่านส่งบทความวิจัย เรื่อง “การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” สาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ประเภทบรรยาย เพื่อนำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๖ ภายใต้หัวข้อ “นวัตกรรมการจัดการ : การวิจัยและพัฒนา เพื่อสร้างนวัตกรรมบนวิถีปกติใหม่” ในวันศุกร์ที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการคัดกรองบทความได้พิจารณาบทความของท่านแล้ว โดยบทความของท่าน “ผ่านการประเมิน” และได้รับการพิจารณาให้เข้าร่วมนำเสนอผลงานในการประชุมวิชาการดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

N.Patilai

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิสา พักตร์วิไล)

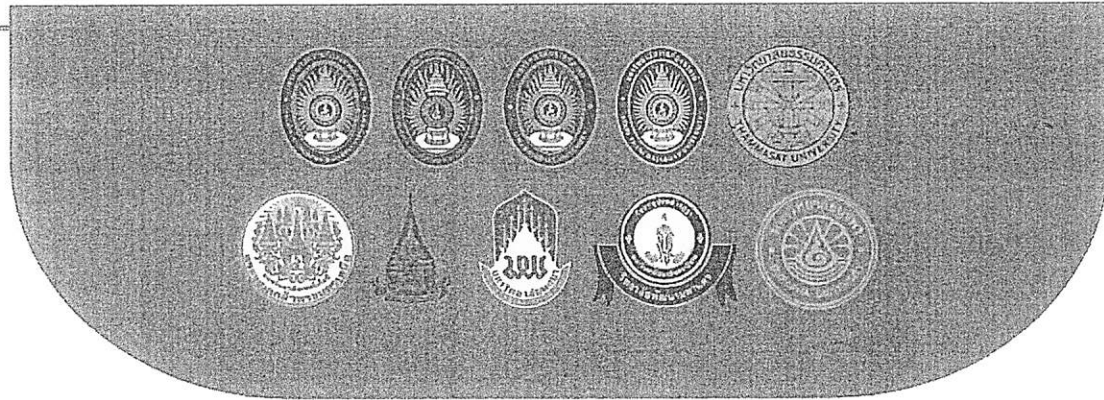
คณบดีวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ

โทรศัพท์/ โทรสาร ๐๒ ๙๐๙ ๓๐๒๑

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ cim@vru.ac.th

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

ขอมอบเกียรติบัตรฉบับนี้ แก่

สมคิด น้ำเพชร

นำเสนอบทความวิจัย รูปแบบบรรยาย (Oral Presentation)

เรื่อง การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 6 ประจำปี 2564

"นวัตกรรมการจัดการ : การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมบนวิถีปกติใหม่"

Innovative Management: Research and Development for Creating Innovation in the New Normal

ให้ไว้ ณ วันที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ. 2564

N. Pakhri

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิสา พัทธวีโรไล)
คณบดี วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ

S. Sornjai

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพจน์ ทรายแก้ว)
อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

นางสาว

Innovative management: 6th national conference

<http://cim.vru.ac.th>

SH ผลงานแบบบรรยาย สาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

รหัส	ชื่อผลงาน	หน้า
SH-Res-004	เบญจมาศ ชุมตรีนอก มานะ นาคำ มุมมองของคนไร้บ้านที่มีต่อ “บ้าน”	233-241
SH-Res-005	บุญญาดา เทียมทิพร ศรียัฐ โกวงศ์ พฤติกรรมการออมเพื่อเตรียมความพร้อมวัยเกษียณอายุของพนักงาน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน	242-255
SH-Res-006	น้ำมนต์ สุขุมาลจันทร์ การวิเคราะห์สื่อออนไลน์เกี่ยวกับการสนับสนุนและการต่อต้านการบริโภค หูดลาม	256-265
SH-Res-007	ธิดิยา จารุไพบุลย์พันธ์ การรู้เท่าทันข่าวการเมืองบนสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาในเขต กรุงเทพมหานคร	266-276
SH-Res-008	สมคิด น้ำเพชร การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช วิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	277-290

ED ผลงานแบบบรรยาย สาขาการศึกษา

รหัส	ชื่อผลงาน	หน้า
ED-Aca-001	โรสณี สือรัมย์รุ่งเรือง การใช้อำนาจของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับขวัญและกำลังใจของครูในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1	291-301
ED-Res-001	สุนิสตา สมบุญมา ระติกรณีย์ นิยมะจันทร์ ศิริรัตน์ ทองมีศรี ประสิทธิภาพการทำงานเป็นทีมตามการรับรู้ของครูหัวหน้ากลุ่มสาระการ เรียนรู้ ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2	302-313

ดงใจ

การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สมคิด น้าเพชร^{1*} และ สุพจน์ ทรายแก้ว²

^{1,2} หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

*somkit.n@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ (2) แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ และ (3) ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประสบความสำเร็จ โดยใช้แนวคิดการบริหารจัดการ POCCC เป็นกรอบแนวคิดการวิจัยในส่วนของตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน การจัดองค์การ การบังคับบัญชา หรือการสั่งการ การประสานงาน และด้านการควบคุม ส่วนกรอบแนวคิดการวิจัยในส่วนของตัวแปรตาม คือ แนวคิดการบริหารจัดการ PESL ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเจตจำนงของผู้บริหาร การมุ่งใจเพื่อเสริมรายได้ ความรู้ความเข้าใจของบุคลากร และด้านกฎระเบียบ

การศึกษาค้นคว้านี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 284 รูป/คน ที่ได้จากการคำนวณตามสูตรของ Yamane และได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมารวม 256 ชุด คิดเป็นร้อยละ 90.14 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า

1. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิดการบริหารจัดการ POCCC ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการควบคุมเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดคือ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยติดตามการปฏิบัติงานจัดเก็บขยะของบุคลากรอย่างไม่เข้มงวดเท่าที่ควร

2. แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิดการบริหารจัดการ POCCC ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการควบคุมเป็นแนวทางแก้ไขที่สำคัญที่สุดคือ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยติดตามการปฏิบัติงานจัดเก็บขยะของบุคลากรอย่างเข้มงวดเพิ่มมากขึ้น

3. ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประสบความสำเร็จตามแนวคิดการบริหารจัดการ POCCC ประกอบด้วย 5 ด้าน โดยเรียงลำดับตามความสำคัญจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้าน (1) การควบคุม (2) การบังคับบัญชา หรือการสั่งการ (3) การประสานงาน (4) การวางแผน และ (5) การจัดองค์การ โดยมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรปรับใช้เป็นแนวทางสำหรับการบริหารจัดการหรือเป็นกลุ่มตัวชี้วัดสำคัญสำหรับการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาการบริหารจัดการจัดเก็บขยะต่อไป

คำสำคัญ : แนวคิดการบริหารจัดการ POCCC แนวคิดการบริหารจัดการ PESL การจัดการขยะ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

**Garbage Collection Management of Mahachulalongkornrajavidyalaya University
in Wangnoi District of Phra Nakhon Si Ayutthaya Province**

Somkid Numpetch^{1} Supot Salkaew²*

*^{1,2} Public Administration Master's Degree Programme, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage
^{*}somkit_n@hotmail.com*

Abstract

The objectives of this study were to investigate (1) the problem of garbage collection management; (2) the development guidelines of garbage collection management; and (3) the factors effecting the success of the development guidelines of garbage collection management of Mahachulalongkornrajavidyalaya University in Wangnoi District of Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. The POCCC Concept consisting of 5 aspects namely Planning, Organizing, Commanding, Coordinating, and Controlling was applied as the conceptual framework of the independent variable whereas the PESL Concept comprising 4 aspects namely Politics, Economic, Social, and Law was applied as the conceptual framework of the dependent variable.

With the quantitative research methodology, the questionnaire which passed pre-test of reliability check at level of 0.85 was used for data collection from the 284 samples working at Mahachulalongkornrajavidyalaya University in Wangnoi District of Phra Nakhon Si Ayutthaya Province calculated by Yamane's formula. Total 256 completed sets of questionnaires which equaled with 90.14% of all samples were returned. Statistics exercised were percentage, mean, standard deviation, and Pearson's Product Moment Correlation.

The finding revealed that

1. The problem of garbage collection management of Mahachulalongkornrajavidyalaya University in Wangnoi District of Phra Nakhon Si Ayutthaya Province according to the POCCC Concept in overall was at the high level. The Controlling was the most important aspect which was Mahachulalongkornrajavidyalaya University had less follow-up the garbage collection.

2. The development guidelines of garbage collection management of Mahachulalongkornrajavidyalaya University in Wangnoi District of Phra Nakhon Si Ayutthaya Province according to the POCCC Concept in overall was at the high level. The Controlling was the most crucial aspect which was Mahachulalongkornrajavidyalaya University should follow-up the garbage collection more intensively.

3. The factors effecting the success of the development guidelines of garbage collection management of Mahachulalongkornrajavidyalaya University in Wangnoi District of Phra Nakhon Si Ayutthaya Province according to the POCCC Concept consisted of 5 aspects in order of importance namely (1) Controlling (2) Commanding (3) Coordinating (4) Planning, and (5) Organizing.

<http://cim.vru.ac.th>

Mahachulalongkornrajavidyalaya University in Wangnoi District of Phra Nakhon Si Ayutthaya Province was recommended to apply such factors as the Key Performance Indicator (KPI) for further effective garbage collection management.

Keywords: POCCC Concept, PESL Concept, garbage collection, Mahachulalongkornrajavidyalaya University in Wangnoi District of Phra Nakhon Si Ayutthaya Province

Handwritten signature

บทนำ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นหน่วยงานของรัฐที่อยู่ในสังกัดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตั้งอยู่ในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จัดตั้งตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 114 ตอนที่ 51 ก ลงวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2540 กำหนดเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีอำนาจหน้าที่ที่ครอบคลุมถึง (1) การพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณภาพ (2) การพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมให้มีคุณภาพทั้งในระดับชาติและนานาชาติ (3) การพัฒนางานบริการวิชาการแก่สังคมให้มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ (4) การพัฒนางานส่งเสริมพระพุทธศาสนาและทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ และ (5) การพัฒนาการบริหารจัดการ [1] โดยอำนาจหน้าที่ดังกล่าวนี้ รวมไปถึงการบริหารจัดการจัดเก็บขยะในเขตพื้นที่ที่ศึกษาในครั้งนี้ด้วย

การจัดเก็บขยะ หมายถึง การเก็บรวบรวมขยะ หรือการเก็บขยะใส่ไว้ในภาชนะที่มีฝาปิดมิดชิด น้ำไม่อาจจะรั่วซึมได้ เช่น ถังเหล็ก หรือถังพลาสติก เพื่อรอกูลากรเก็บขยะมาเก็บ ขนไปเทใส่รวบรวมไว้ในรถบรรทุกขยะเพื่อขนส่งต่อไปยังสถานกำจัดขยะ โดยเหตุที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยานั้นมีผู้เข้ามาใช้ประโยชน์ในมหาวิทยาลัยอยู่จำนวนมากในแต่ละวัน ประกอบด้วยคณาจารย์ บุคลากร นิสิต/พระนิสิต รวมถึงผู้เข้ามาติดต่อกับมหาวิทยาลัยฯ ซึ่งทำให้เกิดปัญหาที่ตามมาคือ ปริมาณขยะที่มีมากถึงประมาณ 10 ตันต่อวัน ซึ่งพนักงานทำความสะอาดไม่สามารถจัดเก็บขยะให้หมดทุกวัน หรือให้มีปริมาณขยะตกค้างน้อยที่สุดได้ อีกทั้งเทศบาลตำบลไทรไม่สามารถรับขยะเพื่อขนส่งไปยังสถานที่กำจัดขยะในความถี่ 1 ครั้งต่อสัปดาห์ ทั้งนี้ ขยะส่วนใหญ่เป็นขยะเปียก ขยะพลาสติก และวัสดุรีไซเคิลจากสำนักงาน โรงอาหาร หอพัก ซึ่งส่งกลิ่นเหม็นรบกวน กระทบต่อสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของผู้เข้ามาใช้ประโยชน์ในมหาวิทยาลัย

การศึกษาเรื่อง “การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” เป็นการศึกษาด้านรัฐประศาสนศาสตร์เพื่อพัฒนา “พัฒนาหน่วยงาน” คือ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีปัญหาการวิจัยคือ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการจัดเก็บขยะอย่างไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการ ดำเนินงาน หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะในเขตพื้นที่อย่างไม่ครอบคลุม และไม่ทั่วถึงดังเห็นได้จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยไม่มีกรวางแผนที่ไม่ชัดเจน และไม่มีกรประเมินผลแผน อีกทั้งมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีโครงสร้างของหน่วยงานที่ไม่สนับสนุนการจัดเก็บขยะหรือมีการจัดหน่วยงานที่ไม่อาจปฏิบัติงานจัดเก็บขยะได้อย่างคล่องตัวและรวดเร็ว เหล่านี้เป็นต้น

หากปัญหาการวิจัย และปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะตามแนวคิดการบริหารจัดการ POCCC 5 ด้านข้างต้น ไม่ได้รับการแก้ไขย่อมเกิดผลเสียอย่างน้อย 4 ด้าน ดังนี้

1. ผลเสียต่อหน่วยงาน ซึ่งหมายถึง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อาจกลายเป็นหน่วยงานที่บริหารจัดการในเรื่องดังกล่าวได้อย่างไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ไม่ได้มาตรฐานสากล และทำให้ได้รับการยอมรับ หรือได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นทั้งภายในและภายนอก ไม่มากเท่าที่ควร ไม่เพียงเท่านั้น ยังส่งผลกระทบต่อการพัฒนาการบริหารจัดการจัดเก็บขยะอีกด้วย

2. ผลเสียต่อบุคลากรของหน่วยงาน หมายถึง บุคลากรของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา คือ ทำให้บุคลากรบางส่วนขาดขวัญและกำลังใจในการบริหารจัดการ หรือ

การปฏิบัติงานจัดเก็บขยะ รวมทั้งอาจทำให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานดังกล่าวไม่ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานภายนอกอื่น เช่น เทศบาล และประชาชนอีกด้วย

3. ผลเสียต่อประชาชนและสังคม คือ หากการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีประสิทธิภาพไม่มากเท่าที่ควรดังกล่าว ย่อมส่งผลกระทบต่อประชาชนและสังคม โดยประชาชนหรือสังคมอาจมีทัศนคติด้านบวกต่อการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยาไม่มากเท่าที่ควร อีกทั้งอาจทำให้การยอมรับ และความศรัทธาลดน้อยลงด้วย

4. สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เช่น ทำให้มีทัศนียภาพที่ไม่น่าดู อาจกลายเป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค เป็นที่อยู่อาศัยของพาหะนำโรคต่าง ๆ ส่งกลิ่นรบกวน เป็นต้น สภาพแวดล้อมดังกล่าวนี้ ย่อมส่งผลกระทบต่อสุขภาพกายและสุขภาพใจ รวมทั้งต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาสุขภาพเพิ่มขึ้น

ด้วยเหตุผลที่แสดงถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาข้างต้น และอำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทำให้ผู้ศึกษาเห็นความสำคัญและมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง “การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” โดยคาดหวังว่าผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ทั้งด้านวิชาการ และด้านปฏิบัติต่อบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประชาชนต่อไป

สำหรับวัตถุประสงค์ของการศึกษา มี 3 ข้อ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประสบความสำเร็จ

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณที่ได้ข้อมูลมาจากการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ศึกษากำหนดประชากรสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ บุคลากรของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 982 รูป/คน [2] ส่วนกลุ่มตัวอย่างคือ บุคลากรของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 284 รูป/คน โดยจำนวนนี้ได้มาจากการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.05

เหตุผลผู้ศึกษาเลือกบุคลากรของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นประชากรและกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพราะเป็นบุคลากรภายใน และเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัด

พระนครศรีอยุธยา จึงมีแนวโน้มที่จะทราบและเข้าใจการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างสอดคล้องกับข้อเท็จจริง ตรงประเด็น และมากเพียงพอ เช่นนี้ จึงทำให้เป็นประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณภาพ และน่าเชื่อถือ

สำหรับเหตุผลที่ผู้ศึกษาไม่เลือกประชาชนทั่วไป หรือบุคลากรของหน่วยงานอื่น เช่น เทศบาล เนื่องจากเป็นบุคคลภายนอก และไม่ได้รับผลโดยตรงอย่างใกล้ชิดจากการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดังนั้น ข้อมูลและข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการย่อมมีแนวโน้มที่จะคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ศึกษากำหนดตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

2.1 ตัวแปรอิสระ (เหตุ) คือ แนวคิดการบริหารจัดการ POCCC 5 ด้าน ของ Fayol [3] ที่ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) การวางแผน (Planning: P) (2) การจัดองค์การ (Organizing: O) (3) การบังคับบัญชา หรือการสั่งการ (Commanding: C) (4) การประสานงาน (Coordinating: C) และ (5) การควบคุม (Controlling: C) โดยมุ่งศึกษาใน 2 ประเด็น คือ

2.1.1 ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2.1.2 แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2.2 ตัวแปรตาม (ผล) คือ แนวคิดการบริหารจัดการ PESL 4 ด้าน ที่ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) เจตจำนงของผู้บริหาร (Politic: P) (2) การมุ่งใจเพื่อเสริมรายได้ (Economic: E) (3) ความรู้ความเข้าใจของบุคลากร (Social: S) และ (4) กฎระเบียบ (Law: L) โดยมุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิดการบริหารจัดการ POCCC 5 ด้าน กับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะตามแนวคิดการบริหารจัดการ PESL 4 ด้าน เพื่อนำไปสู่การกำหนดปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประสบความสำเร็จตามแนวคิดการบริหารจัดการ POCCC 5 ด้าน

เหตุผลผู้ศึกษาที่นำแนวคิดการบริหารจัดการ POCCC 5 ด้านของ Fayol มาปรับใช้ เนื่องจากเป็นแนวคิดที่ครอบคลุมสาระสำคัญของการบริหารจัดการองค์การหรือหน่วยงานที่ศึกษาในครั้งนี้

ส่วนเหตุผลที่นำแนวคิดการบริหารจัดการ PESL 4 ด้านมาปรับใช้ เนื่องจากเป็นปัจจัยที่สอดคล้องกับสภาพการบริหารจัดการ สภาพแวดล้อมของพื้นที่ที่ศึกษา และวัตถุประสงค์ของการศึกษาคั้งนี้

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและวิธีการสร้างเครื่องมือ

ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามแบบมาตราประเมินค่าหรือมาตราส่วนประเมินค่าตามแนวคิดของ Likert เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผ่านการทดสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา หรือหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย (Index of Item Objective Congruence หรือ IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ รวม 3 คน โดยทุกข้อมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป และนำไปทดสอบกับประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษา จำนวน 30 คน แล้ววิเคราะห์หาค่าความน่าเชื่อถือจากสูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach โดยได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาเท่ากับ 0.85

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

๒๕๖๓

ผู้ศึกษา และผู้ช่วยอีก 3 ราย ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 15 มีนาคม 2564 ถึง วันที่ 20 มีนาคม 2564 โดยแจกแบบสอบถาม จำนวน 284 ชุด/รูป/คน และได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมาได้ รวม 256 ชุด/รูป/คน ($n=256$) คิดเป็นร้อยละ 90.14 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

5. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับคอมพิวเตอร์ในการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ และนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ โดยเขียนพรรณนาหรืออธิบายได้ตาราง รวมถึงยังใช้ภาพประกอบตามความจำเป็น สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เกณฑ์การอธิบายคะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขนั้นแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด (ช่วงคะแนน 4.21–5.00) เห็นด้วยมาก (ช่วงคะแนน 3.41–4.20) เห็นด้วยปานกลาง (ช่วงคะแนน 2.61–3.40) เห็นด้วยน้อย (ช่วงคะแนน 1.81–2.60) เห็นด้วยน้อยที่สุด (ช่วงคะแนน 1.00–1.80) ส่วนเกณฑ์การอธิบายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ของความสัมพันธ์ระหว่างระหว่างแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอลำปางน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวความคิดการบริหารจัดการ POCCC 5 ด้าน กับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะตามแนวความคิดการบริหารจัดการ PESL 4 ด้านนั้นแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ ระดับความสัมพันธ์สูง (ช่วงค่า r 0.80-1.00) ระดับความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง (ช่วงค่า r 0.60-0.79) ระดับความสัมพันธ์ปานกลาง (ช่วงค่า r 0.40-0.59) ระดับความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ (ช่วงค่า r 0.20-0.39) และระดับความสัมพันธ์ต่ำ (ช่วงค่า r 0.00-0.19)

ผลการวิจัย และอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 256 รูป/คน ($n=256$) พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 69.9) มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 94.1) และส่วนใหญ่เป็นบุคลากรสายปฏิบัติการ (ร้อยละ 66.8)

สำหรับผลการวิจัยที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยมีดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอลำปางน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวความคิดการบริหารจัดการ POCCC 5 ด้าน (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 1.) (ตารางที่ 1) พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่ามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอลำปางน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยามีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ระดับปานกลาง 1 ด้าน และระดับน้อย 1 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้าน (1) การควบคุม (2) การบังคับบัญชา หรือการสั่งการ (3) การประสานงาน (4) การจัดการองค์การ และ (5) การวางแผน โดยด้านการควบคุมเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุด คือ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอลำปางน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยติดตามการปฏิบัติงานจัดเก็บขยะของบุคลากรอย่างไม่เข้มงวดเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องจากจำนวนผู้เข้าใช้ประโยชน์ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอลำปางน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยาในแต่ละวันมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ปริมาณขยะเพิ่มขึ้นตามไปด้วย แต่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอลำปางน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ยังคงการบริหารจัดการจัดเก็บขยะตามที่เคยปฏิบัติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง เช่นนี้พอเทียบเคียงได้กับแนวคิดของ Osborne and Gaebler [4] ที่เสนอแนะให้หน่วยงานภาครัฐเป็นระบบที่ปรับเปลี่ยนไปตามกลไกของตลาด (A market-oriented Government)

บันทึก

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยมีโครงสร้างของหน่วยงานที่ไม่สนับสนุนการจัดเก็บขยะมากเท่าที่ควร แม้ว่ากองอาคารสถานที่และพาหนะจะรับผิดชอบงานการบริหารจัดการขยะ แต่หน่วยงานดังกล่าวมุ่งเน้นการให้บริการและอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนเป็นหลัก ทำให้การบริหารจัดการจัดเก็บขยะไม่ได้รับการติดตามอย่างเข้มงวด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกรมควบคุมมลพิษ [5] และจากรูวัฒน ดิงหงะ [6] ที่เห็นว่า การขาดองค์รหลักที่รับผิดชอบในการดำเนินการเรื่องนี้โดยตรง และการไม่มีกฎระเบียบที่จะรองรับการดำเนินงาน เป็นสาเหตุสำคัญที่ส่งผลให้การบริหารจัดการจัดเก็บขยะไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ในขณะที่ สุพรรณษา พาหาลิงห์ และ สัมพันธ์ พลภักดิ์ [7] เสนอว่า หน่วยงานควรมีการวางแผนการจัดการที่ดี เจ้าหน้าที่จัดเก็บขยะมีความตั้งใจ มีความรับผิดชอบ รวมถึงประชาชนและหน่วยงานต่าง ๆ ให้ความร่วมมือกับองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแหนในการทิ้งขยะให้เป็นที่ทาง และให้ความร่วมมือในการคัดแยกขยะอย่างจริงจัง ย่อมจะทำให้การบริหารจัดการจัดเก็บขยะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิดการบริหารจัดการ POCCC 5 ด้าน ในภาพรวมและรายด้าน

ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ตามแนวคิดการบริหารจัดการ POCCC 5 ด้าน	\bar{x}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. ด้านการวางแผน	2.55	1.03	น้อย	5
2. ด้านการจัดองค์การ	3.06	0.96	ปานกลาง	4
3. ด้านการบังคับบัญชา หรือการสั่งการ	3.64	0.74	มาก	2
4. ด้านการประสานงาน	3.44	0.73	มาก	3
5. ด้านการควบคุม	4.15	0.78	มาก	1
รวม	3.37	0.47	มาก	

2. แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิดการบริหารจัดการ POCCC 5 ด้าน (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 2.) (ตารางที่ 2) พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน ระดับมาก 1 ด้าน และระดับปานกลาง 2 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้าน (1) การควบคุม (2) การบังคับบัญชา หรือการสั่งการ (3) การประสานงาน (4) การวางแผน และ (5) การจัดองค์การ โดยด้านการควบคุมเป็นแนวทางแก้ไขที่สำคัญที่สุด คือ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยติดตามการปฏิบัติงานจัดเก็บขยะของบุคลากรอย่างเข้มงวดเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องจากการควบคุมที่ดี คือ วิธีการซึ่งหน่วยงานใช้เพื่อสร้างความมั่นใจว่า งานหรือกิจกรรมจะได้ผลลัพธ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ มีปัญหาหรืออุปสรรคใดที่จะส่งผลกระทบต่อความสำเร็จที่จะเกิดขึ้น อีกทั้งการควบคุมยังเป็นมาตรการป้องกันความผิดพลาดหรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นได้อีกด้วย เช่นนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Boston, Martin, Pallot and Walsh [8] ที่ให้ความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ของการ

บริหารทั้งในแง่ของผลลัพธ์ ผลผลิต และการพัฒนาคุณภาพ เพื่อสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้รับบริการ ในขณะที่ Osborne and Gaebler [4] เสนอว่า หน่วยงานภาครัฐเป็นระบบเผื่อระวังล่วงหน้า (Anticipatory Government) ให้มีการเตรียมป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต มากกว่าจะคอยให้ปัญหาเกิดขึ้นแล้วค่อยตามแก้ เช่นนี้พอเทียบเคียงได้กับแนวคิดของอมรรักษ์ สวนชุมผล [9] และ จารุวัฒน์ ดิงหงะ [6] ที่เสนอให้หน่วยงานควรให้ความสำคัญต่อการกำหนดนโยบาย บุคคลผู้รับผิดชอบ และกระบวนการทำงานที่ชัดเจนตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง รวมตลอดถึงการประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบเพื่อพัฒนาการบริหารจัดการขยะที่เหมาะสมต่อหน่วยงาน

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิดการบริหารจัดการ POCCC 5 ด้าน ในภาพรวมและรายด้าน

แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการ ตามแนวคิดการบริหารจัดการ POCCC 5 ด้าน	\bar{x}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. ด้านการวางแผน	3.22	0.88	ปานกลาง	4
2. ด้านการจัดองค์การ	2.59	1.07	น้อย	5
3. ด้านการบังคับบัญชา หรือการสั่งการ	4.25	0.74	มากที่สุด	2
4. ด้านการประสานงาน	4.19	0.75	มาก	3
5. ด้านการควบคุม	4.25	0.72	มากที่สุด	1
รวม	3.70	0.51	มาก	

3. ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประสบความสำเร็จ (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 3.) (ตารางที่ 3-4) พบว่า ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประสบความสำเร็จตามแนวคิดการบริหารจัดการ POCCC 5 ด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิดการบริหารจัดการ POCCC 5 ด้าน กับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะตามแนวคิดการบริหารจัดการ PESL 4 ด้าน จากมากไปน้อย ดังนี้ ด้าน (1) การควบคุม (2) การบังคับบัญชา หรือการสั่งการ (3) การประสานงาน (4) การวางแผน และ (5) การจัดองค์การ ทั้งนี้อาจเนื่องจากเป็นปัจจัยที่มีส่วนสำคัญซึ่งมีสอดคล้องกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะในปัจจุบันของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ผู้บริหารต้องมีภาวะผู้นำบริหารงานแบบมืออาชีพ และแสดงตนเป็นแบบอย่างในการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ ซึ่งสอดคล้องกับพีรยา วัชรโรทัย, จำลอง โพธิ์บุญ และ จุฑารัตน์ ชมพันธ์ุ [10] ที่เสนอว่า ปัจจัยที่ทำให้การจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองเกลงจังหวัดระยอง ประสบความสำเร็จ คือ ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีวิธีการคิดอย่างเป็นระบบ และมีการปฏิบัติงานเชิงประจักษ์

นอกจากนี้ ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญข้างต้นยังแสดงให้เห็นถึงความต้องการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของกลุ่มตัวอย่างซึ่งบุคลากรมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัด

พจนานุกรม

http://cim.vru.ac.th

พระนครศรีอยุธยา อีกทางหนึ่งด้วย กล่าวคือ นโยบาย กฎระเบียบ และแนวทางปฏิบัติที่ดีและเหมาะสมเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อาจส่งผลให้บุคลากรต้องปรับพฤติกรรมและทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ เพื่อให้การบริหารจัดการจัดเก็บขยะดำเนินการไปในทิศทางที่เกื้อกูลต่อวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งว่าเป็นความสัมพันธ์ระหว่างองค์การกับสมาชิกที่มีลักษณะการแลกเปลี่ยน โดยสมาชิกได้รับประโยชน์จากองค์การ ในขณะที่เดียวกัน องค์การจะเรียกร้องบางสิ่งจากสมาชิกด้วยเช่นกัน

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิดการบริหารจัดการ PESL 4 ด้าน ในภาพรวมและรายด้าน

การบริหารจัดการจัดเก็บขยะตามแนวคิดการบริหารจัดการ PESL 4 ด้าน	\bar{x}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. ด้านเจตจำนงของผู้บริหาร	4.27	0.70	มากที่สุด	1
2. ด้านการจูงใจเพื่อเสริมรายได้	2.99	0.83	ปานกลาง	4
3. ด้านความรู้ความเข้าใจของบุคลากร	4.24	0.75	มากที่สุด	3
4. ด้านกฎระเบียบ	4.24	0.72	มากที่สุด	2
รวม	3.93	0.58	มาก	

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิดการบริหารจัดการ POCCE 5 ด้าน ในภาพรวมและรายด้าน กับการบริหารจัดการตามแนวคิด PESL 4 ด้านในภาพรวม

แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการตามแนวคิดการบริหารจัดการ POCCE 5 ด้าน	การบริหารจัดการตามแนวคิด PESL 4 ด้านในภาพรวม			
	r_{xy}	Sig.	ระดับความสัมพันธ์	ลำดับ
1. ด้านการวางแผน	0.238**	0.000	ค่อนข้างต่ำ	4
2. ด้านการจัดองค์การ	0.110**	0.000	ต่ำ	5
3. ด้านการบังคับบัญชา หรือการสั่งการ	0.785**	0.000	ค่อนข้างสูง	2
4. ด้านการประสานงาน	0.774**	0.000	ค่อนข้างสูง	3
5. ด้านการควบคุม	0.799**	0.000	ค่อนข้างสูง	1
รวม				

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

15/11/25

สรุป

1. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิดการบริหารจัดการ POCCC (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 1.) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการควบคุมเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุด คือ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยติดตามการปฏิบัติงานจัดเก็บขยะของบุคลากรอย่างไม่เข้มงวดเท่าที่ควร

2. แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวคิดการบริหารจัดการ POCCC (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 2.) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการควบคุมเป็นแนวทางแก้ไขที่สำคัญที่สุด คือ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรบริหารจัดการ หรือปฏิบัติงานจัดเก็บขยะโดยติดตามการปฏิบัติงานจัดเก็บขยะของบุคลากรอย่างเข้มงวดเพิ่มมากขึ้น

3. ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประสบความสำเร็จตามแนวคิดการบริหารจัดการ POCCC ประกอบด้วย 5 ด้าน โดยเรียงลำดับตามความสำคัญจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้าน (1) การควบคุม (2) การบังคับบัญชา หรือการสั่งการ (3) การประสานงาน (4) การวางแผน และ (5) การจัดองค์การ โดยมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรนำไปปรับใช้เป็นแนวทางสำหรับการบริหารจัดการ หรือเป็นกลุ่มตัวชี้วัดสำคัญสำหรับการปฏิบัติงาน (Key Performance Indicator หรือ KPI) เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของหน่วยงานต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาหน่วยงาน

1.1 ผู้บริหารมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรกำหนด นโยบายและแผนงานที่ชัดเจนในการควบคุมการบริหารจัดการจัดเก็บขยะอย่างเป็นระบบ จัดวางระบบการติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการจัดเก็บขยะที่ชัดเจนโดยมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างเข้มข้น พร้อมทั้งนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างเป็นรูปธรรม

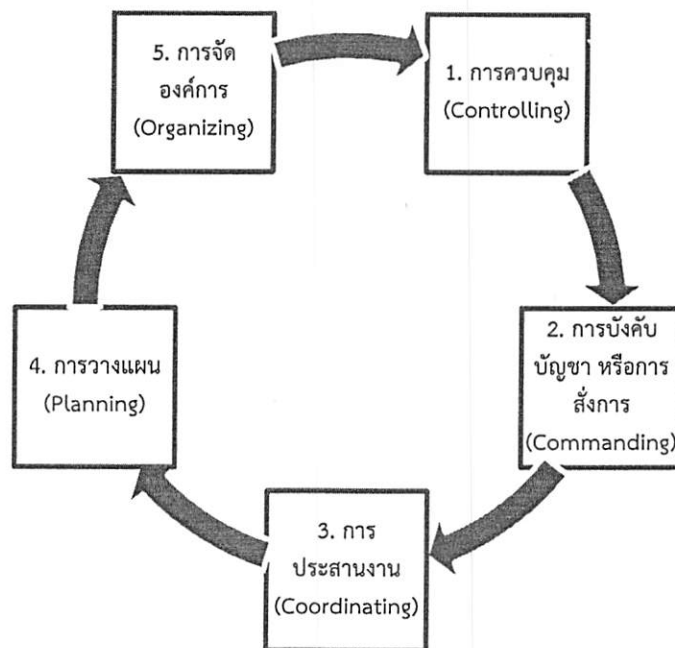
นอกจากนี้ ผู้บริหารมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรแสดงเจตจำนงที่แน่วแน่และเป็นตัวอย่างที่ดีในการสนับสนุนการจัดเก็บขยะอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง เช่นนี้พอเทียบเคียงได้กับแนวคิดของ Boston, Martin, Pallot and Walsh [8] ที่ให้ความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ของการบริหารทั้งในแง่ของผลลัพธ์ ผลผลิต และการพัฒนาคุณภาพ เพื่อสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้รับบริการ

1.2 ผู้บริหารมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรกำหนดกฎระเบียบที่สนับสนุนการจัดเก็บขยะไว้อย่างชัดเจน รวมถึงบังคับใช้กฎระเบียบที่สนับสนุนการจัดเก็บขยะอย่างเข้มงวด ในขณะเดียวกัน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา รวมถึงตลอดถึงควรให้ความสำคัญต่อการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ หรือฝึกอบรมบุคลากรในเรื่องการจัดเก็บขยะอย่างต่อเนื่อง มีการประเมินผล และยกย่องบุคลากรที่นำความรู้ความเข้าใจที่ได้รับจากการฝึกอบรมเรื่องการจัดเก็บขยะไป

พจนานุกรม

ใช้ปฏิบัติจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสนับสนุนให้บุคลากรเห็นความสำคัญ ความจำเป็น และยกย่องบุคลากรที่นำขยะ
แปรรูปกลับมาใช้อีก หรือหมุนเวียนนำมาใช้ใหม่ (recycle) ซึ่งจะเป็นการลดขยะ ณ แหล่งกำเนิดได้อีกทางหนึ่งด้วย

1.3 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรนำปัจจัย
ที่มีส่วนสำคัญที่ทำให้แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอ
วังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประสบความสำเร็จตามแนวคิดการบริหารจัดการ POCCC 5 ด้าน โดยเรียงลำดับ
ตามความสำคัญจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้าน (1) การควบคุม (2) การบังคับบัญชา หรือการสั่งการ (3) การประสานงาน
(4) การวางแผน และ (5) การจัดองค์การ ไปปรับใช้เป็นแนวทางสำหรับการบริหารจัดการ หรือเป็นกลุ่มตัวชี้วัดสำคัญ
สำหรับการปฏิบัติงาน (Key Performance Indicator หรือ KPI) เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้บังเกิดผลสูงสุดในทางปฏิบัติ
รวมทั้งนำไปสู่การศึกษาต่อยอดในทางวิชาการ และพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการองค์การต่อไป

ภาพที่ 1 ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางแก้ไขการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประสบความสำเร็จ

ตามแนวคิดการบริหารจัดการ POCCC 5 ด้าน โดยเรียงลำดับตามความสำคัญจากมากไปน้อย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา หรือหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องควรทำวิจัยขยายผลต่อยอด เช่น การศึกษายุทธศาสตร์การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหา
จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นต้น

2.2 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา หรือหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องควรทำวิจัยเชิงเปรียบเทียบ เช่น การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ

2/1/21

ราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา กับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอื่น เป็นต้น เพื่อเปรียบเทียบว่า ผลการวิจัยคล้ายคลึง หรือแตกต่างกันกับการศึกษาครั้งนี้เพียงใด เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของสถาบันอุดมศึกษาต่อไป

2.3 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรทำการวิจัยโดยใช้กรอบแนวคิด หรือตัวแบบอื่นสำหรับการศึกษาวิเคราะห์การบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เช่น แนวคิดการบริหารจัดการคุณภาพแบบองค์รวม (Total Quality Management หรือ TQM) เป็นต้น อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการบริหารจัดการจัดเก็บขยะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในอนาคต

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพจน์ ทรายแก้ว ประธานกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ที่ให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทาง และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ คณะอาจารย์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ที่อบรมถ่ายทอดความรู้ รวมถึงมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ให้การสนับสนุนผู้ศึกษามาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ทิศา

รายการอ้างอิง

- [1] มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. “แผนพัฒนามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 12 (2560-2564)” พระนครศรีอยุธยา: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย; 2564.
- [2] มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. “รายงานประจำปี 2562 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย” พระนครศรีอยุธยา: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย; 2563.
- [3] Fayol, H. General and Industrial Management. in Shafritz J.M., Ott, J.S., and Jang Y.S. “Classics of Organization Theory” 7th ed. Boston, Massachusetts: Wadsworth Learning; 2011.
- [4] Osborne, D. and Gaebler, T. “Reinventing government: How the entrepreneurial spirit is transforming the public sector” Massachusetts: Addison-Wesley Publishing Company; 1992.
- [5] กรมควบคุมมลพิษ. “คู่มือแนวทางและข้อกำหนดเบื้องต้นการลดและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย” พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: กรมควบคุมมลพิษ; 2552.
- [6] จารุวัฒน์ ดิงหงะ. แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการขยะมูลฝอยภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. 2561;14:91-120.
- [7] สุพรรณษา พาหาลิ่งห์ และ สัมพันธ์ พลภักดิ์. การบริหารจัดการด้านการจัดเก็บขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแห่น อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. 2561;8:132-142.
- [8] Boston J, Martin J, Pallot J, Walsh P. Public management: The New Zealand model. Auckland: Oxford University Press; 1996.
- [9] อมรรักษ์ สอนชูผล. การศึกษาสภาพปัญหาการจัดการขยะของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคกลาง. วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 2560;12:11-21.
- [10] พิรยา วัชโรทัย, จำลอง โพธิ์บุญ และ จุฑารัตน์ ชมพันธุ์. (2557). การจัดการขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกรณีศึกษาเทศบาลตำบลเมืองแกลง จังหวัดระยอง. วารสารการจัดการสิ่งแวดล้อม. 2557;10:71-89.